

N:o 3.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen om ändring af §§ 2 och 11 i nu gällande bevillningsförordning; Gifven Stockholms Slott den 8 Januari 1877.

Med anledning af Riksdagens skrifvelse den 24 Maj 1873 rörande in- delningsverket och grundskatterna har Kongl. Maj:t till pröfning förehaft frågan om de åtgärder, som må anses nödiga såsom förberedelse och vilkor för vidtagande af lindring i de nu af jordbruksfastigheter utgående grund- skatter. Och har det dervid fästat Kongl. Maj:ts uppmärksamhet, att de bestämmelser i nu gällande bevillningsförordning, enligt hvilka för jord- bruksfastighet skall i bevillning erläggas tre öre, men för all annan fastighet fem öre för hvarje fulla ett hundra kronor af egendomens uppskattade värde, måste anses innebära en jordbruksfastigheterne medgifven förmån, hvilken icke synes stå i öfverensstämmelse med eljest erkända grunder för beskattningen, hvadan, och då Riksdagen i ofvanberörde skrifvelse fram- ställt önskan att grundskatterna måtte upphöra mot det att jordbruks- fastighet åsattes bevillning efter samma grunder, som gälla för all annan fastighet, Kongl. Maj:t, som beslutat att i särskild proposition föreslå med- gifvande af femton procent afdrag å kronan behållen ränta, härmed vill föreslå Riksdagen att vid åtagande af allmän bevillning för år 1878 åt § 2 af nu gällande bevillningsförordning gifva följande lydelse:

Art. II.

A) Bevillning af fast egendom.

§ 2.

För all inom riket belägen fast egendom — med undantag af sta- tens — erlägges af egaren bevillning efter fastighetens uppskattade värde.

Af vederbörande innehafvare erlägges bevillning:

- a) för kronohemman och kronolägenheter, hvilka besittas med åborätt;
- b) för staten tillhöriga hemman, hemmansdelar och lägenheter eller särskilda byggnader, som antingen äro till boställen eller eljest på lön an- slagna, eller ock till begagnande mot lifstidsstädja upplåtna.

Denna bevillning utgår med fem öre för hvarje fulla ett hundra kronor af fastighetens uppskattade värde.

Från utgörande af ofvanstående bevillning befrias menigheter, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar för dem tillhöriga byggnader, regementens och officerscorpsers vid mötesplatser för begagnande under mötena uppförda byggnader, äfvensom enskilda personer tillhöriga kyrkor och bönehus, så framt dessa i hyror eller på annat sätt icke lemna egaren någon inkomst; men, i motsatt fall, uppskattas sådane byggnader till värde i förhållande till inkomstens belopp och utgöres bevillning därför efter ofvan bestämd grund. Från utgörande af ofvanstående bevillning befrias jemväl egare af kanal, jernväg och annan farväg för den mark, som upptages af kanal- och vägsträckan, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder, i fråga om jernvägar, stationshusen jemväl inbegripas.

Frälseränta räknas i afseende å utgörande af bevillning som fastighet.

Kongl. Maj:t har, med hänsyn till oförmälda medgifvande af femton procent afdrag å kronan behållen ränta, äfven i betraktande tagit, att frälseegendomar enligt nu gällande bevillningsförordning utgöra en särskild bevillning, om hvilken Riksdagen ock yttrat, att densamma borde i samband med afskrifning af grundskatterna försvinna, och har Kongl. Maj:t, som ansett att, samtidigt med nu föreslagna afdrag å räntan, nämde egendomar borde befrias från hälften af denna särskilda bevillning, härmed, under förutsättning att ofvan föreslagna ändring af § 2 i bevillningsförordningen varder af Riksdagen antagen, velat föreslå Riksdagen att, vid åtagande af allmän bevillning för år 1878, åt § 11 af nu gällande bevillningsförordning gifva följande lydelse:

Art. III.

A) Bevillning af frälseegendomar.

§ 11.

Utom den efter fast egendoms uppskattade värde, enligt 2:dra artikeln, utgående bevillning, skall för frälseegendomar följande afgift fortfarande beräknas och utgöras, nämligen:

Femton öre för hvarje rusttjenstmark, efter ingifven och riktig befunnen rusttjenstlängd och jordebok i det län, der egendomen är belägen.

Denna afgift upphör, då rustningen uppsättes, och eger icke rum för sätes- och ladugårdar samt de till Danviks hospital hörande frälsehemman.

De frälsehemman, som hvarken utgöra ränta i rusttjenstpersedlar eller äro i rusttjenstlängden uppförda, anses vid bevillingens beräkande lika med andra närmast belägna frälsehemman, med hvilka de kunna jämföras; men för utsockne frälsehemman betalas: i Skåne två kronor sextiofem öre, i Blekinge två kronor femtio öre samt i Halland och Bohus län två kronor fyratjotvå öre, allt efter förmedladt helt mantal, och i lika förhållande för mindre hemmansdelar.

För rå- och rörs- samt insockne hemman erlägges hälften emot det, som för utsockne hemman stadgadt är; börande, i händelse af rustningens uppsättande, ej mindre för rå- och rörs- än insockne hemman, samma eftergift ega rum, som för frälsehemman är faststald.

För särskildt skattlagda, af frälsenatur varande lägenheter, utan hemmantal, i Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län, erläggas tjugusex öre för hvarje tunna hardt korn af den åsatta räntan.

I händelse af bifall till hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, torde de förändringar i instruktionen för taxeringsförrättningarna, som häraf kunna blifva en följd, af Riksdagen iakttagas.

Det inom Statsrådet vid beslutandet af förevarande proposition förda protokoll finnes bifogadt Kongl. Maj:ts nådiga proposition om statsverkets tillstånd och behof; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Hans Forssell.
